

ACCIO

Setmanari d'Esquerra Republicana

Portantveu del Centre Republicà Català

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

ANY XV

BADALONA. 27 DE MAIG DE 1933

NÚM. 630

EL NOSTRE CENTRE

Amb el magnífic acte que amb tant d'èxit i èxit celebrà el Centre Republicà Català, amb molts del vinticinquè aniversari de la fundació posà punt — repetim-ho — al primer llibre de la seva brillant història i escrivé el primer paràgraf del segon.

Escobertà aquest llibre com l'anterior la bandera catalana, perquè és bandera de llibertat. Una innovació hi ha en la nostra bandera; l'escut de Badalona. Ha calgut fer-ho així, no per indicar que havem fet un afegitó al nostre ideari polític sinó per palesar el que tàcitament ja era comprès, que el nostre programa ja estava pastat amb afecte local que com a principi liberal comença amb la pròpia estimació. I aquest afecte com l'honorabilitat política que amb tant d'orgull pot exhibir el Centre Republicà Català no ha meregut jamai blasme de ningú ecuanim i seriós i ha estat per tothom reconeguda com ho acaba de fer ara noblement i públicament un franc adversari nostre.

El Centre Republicà Català no és lloc de demagògia ni lloc de confort: és fogar de catalanisme, republicanisme i esquerrisme. La nostra orientació obrerista de quan ésser republicà exigia una veritable força de convicció i voluntat i haver de portar al front la marca de Cain que els autèntics cains ens atribuien, ens valgué qualitatius més verinosos i grollers que el de demagog per part de gent que sortint dels encòixinats ara volen depassar el nostre esquerrisme. La nostra agrupació, eminentment obrera, que vol dir d'economia feble, no ens donava per confort. Per això la setmana passada deiem (pesi al descuit perdonable de l'amic caixista) que el manteniment d'uns ideals no és qüestió de confort, puix que el confort és cosa de diners. La ideologia és cosa d'homes. Ben migrada serà la convicció de l'home que per treballar per un ideal necessiti coixins, calefacció i radio. Com poc liberal serà l'home que per aposentar-se ell foragit i un altre de casa seva. La gent esdevinguda esquerrana per la millor decoració d'un local i la set-leccionadora quota crescuda, igualment admittiria un ròtol de significació oposada.

L'ideari del Centre Republicà Català és foc d'estella que deixa caliu de brasa i no s'extingeix amb les ventades que en lloc d'apagar-lo n'inflen la flama, ben al revés d'aquelles grans

fogarades de focs d'encenalls procedents de tota classe de fusta que qualsevulla ventada pot escampar sense deixar-ne ni tan sols les insubstancials i volèiadisses centres.

El Centre Republicà Català està adscrit al partit d'esquerra Republicana de Catalunya perquè representa el mateix ideari. El nostre Centre per adherir-se al Partit d'Esquerra, no tingué de treure ni afegir res del seu programa, del qual els principis bàsics són els mateixos de vint-i-cinc anys enrera. El Centre Republicà Català és un precursor de catalanisme d'esquerra. Els homes del Centre Republicà Català han estat sempre d'esquerra: si algun de nou ha vingut, ha estat amb tota convicció; i si els nous vinguts a casa nostra no s'hi han trobat o no s'hi troben bé, s'en han enfortat o s'en enfortiran amb tots els honors. La mala herba tampoc hi ha pogut ni hi podrà medrar; si alguna rel en quedés, seria arrencada i separada.

El Centre Republicà Català és un agrupament d'homes de convicció sòlida i conscient, no es un agrupament voluble, sense consistència d'ambiciosos, de funcionaris i d'aspirants a funcionari que s'arredosen al costat del sol que mes escalfa. Cada u ocupa el lloc que les circumstàncies o la disciplina li senyalen. A casa nostra els homes són pel partit i no el partit pels homes.

El Centre Republicà Català, és una entitat republicana catalanista d'esquerra amb república i sense república, amb autonomia i sense autonomia; sola o acompanyada: sense república per obtenir-la, tenint-la, per conservar-la; sense autonomia per aconseguir-la, tenint-la, per millorar-la.

Essent homes d'esquerra, propugnem per una millor justícia social mitjançant l'apropament per classes, millor dit, la refundició de classes: entenem que, en política, els agrupaments de classes dificulten les solucions armòniques per l'establiment de la veritable i positiva igualtat, que tard o d'hora amb més o menys violència ha d'arribar. Considerem que el plet de la lluita de classes s'ha de resoldre políticament — com havem dit — aspirem resoldre'l per refundició per quant en tota lluita hi ha d'haver vençut i vencedor i és evident que el vençut no és resigna fàcilment i l'atormenta el regust de la revenja; una solució armònica seria més positiva. D'ací que demanem a tots els obrers conscients, posseïts d'aquell amor frater-